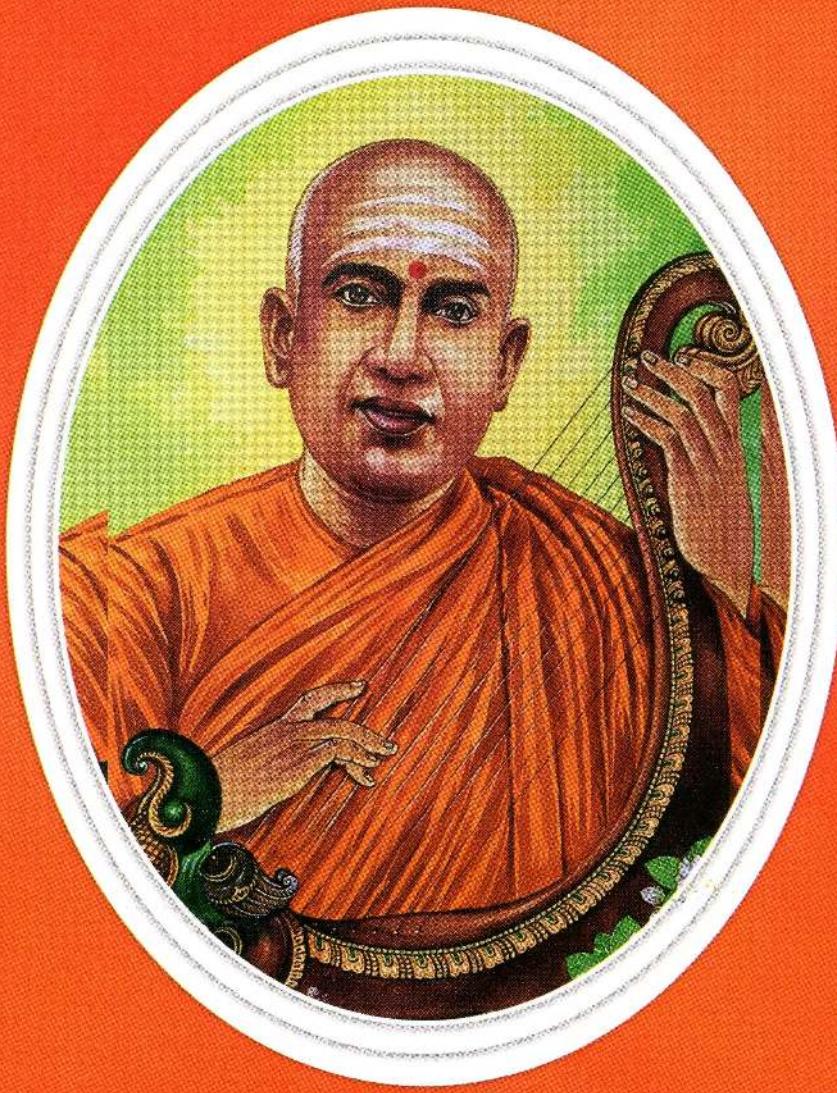

சுவாமி விபுலாநந்தர் அருளிய பாடல்கள்

துறவு தின நூற்றாண்டு விழா
(1924 - 2024)

இந்துசமய கலைசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

வாழ்த்துச் செய்தி

கிழக்கிலங்கையின் காரைதீவில் பிறந்த முத்தமிழ் வித்தகர் கவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் முழு உலகமும் நன்மை பெறும் பொருட்டு 1924ஆம் ஆண்டு துறவறம் எய்தினார். சைவத்திற்கும் தமிழக்கும் பெருந் தொண்டாற்றிய விபுலாநந்த அடிகளார் முத்தமிழ் ஆசிரியராகவும் உலகில் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் விளங்கினார். அடிகளார் துறவறம் பூண்டு 100 ஆண்டுகள் நிறைவடைவதனை முன்னிட்டு இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களமானது இவ்வருடத்தினை கவாமி விபுலாநந்தர் ஆண்டாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளதோடு துறவறத்தின் நூற்றாண்டுக்கான அங்குரார்ப்பன நிகழ்வினைக் கடந்த 23.04.2024ஆம் திகதி கவாமி அவர்கள் பிறந்த காரைதீவில் உள்ள அவரது சொந்த இல்லத்தில் நடத்தியிருந்தது.

துறவறத்தின் நூற்றாண்டு விழாவினை முன்னிட்டு அடிகளாரது ஆக்கங்கள் மற்றும் ஆவணங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் முயற்சியினை முன்னெடுத்து வருகின்றோம். அதன் ஒரு அங்கமாகவே தேவை கருதி அடிகளாரது பாடல்களில் ஒரு சில பாடல்களை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு சிறிய நூலாக முதற்கண் வெளியிடுகின்றோம். அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் ஏனைய மாணவர்களுக்கும் உகந்த வகையில் அவர்கள் படித்துப் பயன்டையும் வகையில் சில பாடல்கள் மட்டுமே இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்நூல், மதங்க சூளாமணி போன்ற அரிய நூல்களைத் தந்த அடிகளார் பல்வேறு படைப்புகளை இவ்வுலகத்திற்கு ஆக்கியளித்துள்ளார். இவற்றுள் ஒருசில படைப்புகளைத் தவிர ஏனை படைப்புகள் பலராலும் அறியப்பட்டுள்ளன. எனவே, இது போன்றதொரு துறவறத்தின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாடுகின்ற இந்த ஆண்டில் அடிகளாரது இவ்வாறான படைப்புகளை வெளியிடுவது சிறப்பானதாக அமையும் என நம்புகின்றேன். அவ்வகையில் தான் இந்நூலும் பிரசவமாகின்றது.

ய. அநிருத்தனன்
பணிப்பாளர்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

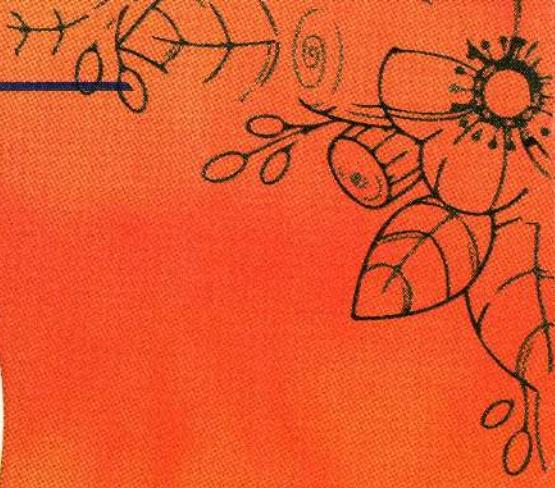
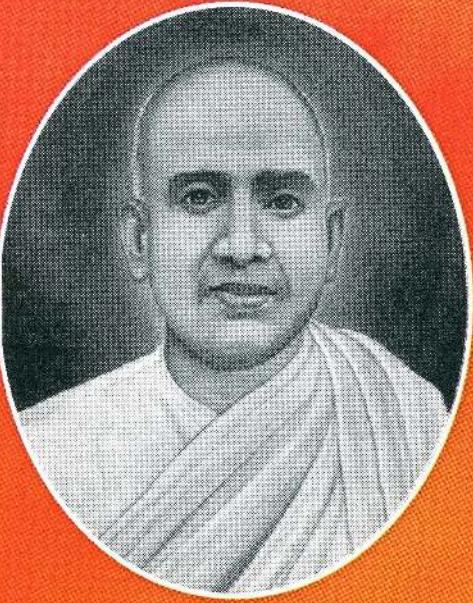

ஈசனி உவக்கும் ஞெயரை முன்று

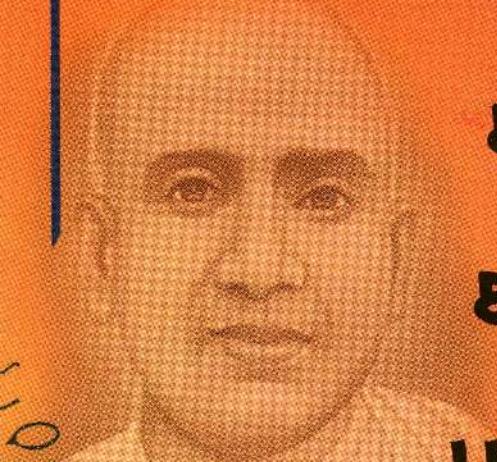
வெள்ளை நிறமல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளுவும் அடியினைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளுக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

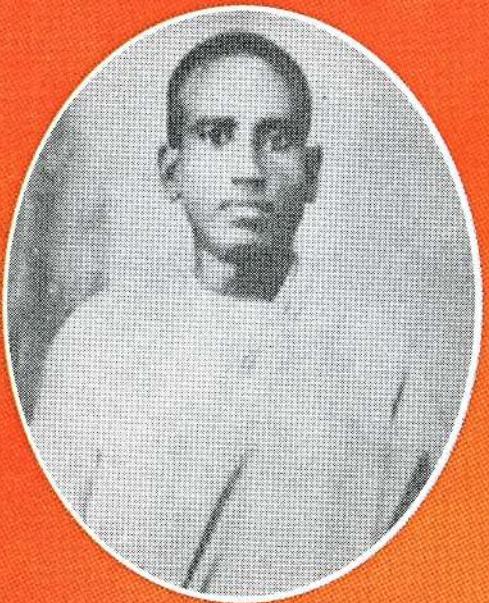
காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ களுநீர் மலர்த் தொடையோ
மாப்பிள்ளையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
காப்பவிழ்ந்த மலருமல்ல களுநீர்த் தொடையுமல்ல
கூப்பிய கைக் காந்தளடி கோமதனார் வேண்டுவது.

பாட்டளிசேர் பொற்கான்றையோ பாரிலில்லாக் கற்பகமோ
வாட்ட முறாதவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
பாட்டளிசேர் கொன்றையல்ல பாரிலில்லாப் பூவுமல்ல
நாட்டவிழி நெய்தவடி நாயகனார் வேண்டுவது.

நீல வானி வே
நிலவு வீச வே
மாலை வேளை யே
மனவை தீரு வோம்
சால நாடி யே
கலத்தி நீரு னே
பாலை பாடி யே
பலரூ டாஸ் வோம்.

எழுத்தறிந்து கலைபயின்றோன்
இன்றமிழின் சியரூவ்

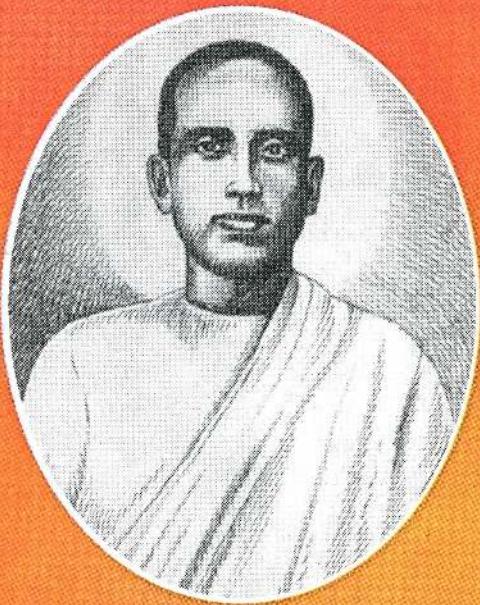
எத்தனையோ அத்தனையும்
எண்ணியுளாப் கொண்டோன்
பழுத்தமிழிப் புலமையினோர்
பேரவையில் முந்தும்
பணிந்தமொழிப் பெரும்புலவன்
கனிந்தகுண நலத்தான்

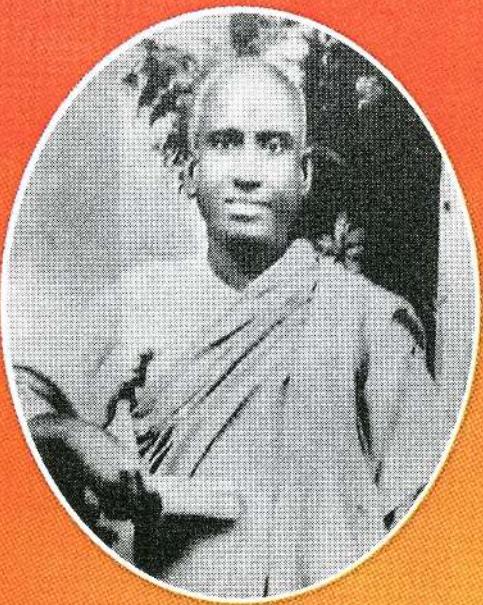
உன்னை நீ யுண்வா யுணர்ந்திட விழையை
உணர்குவா யுன்னுள்யா னென்ன
மன்னிய தெதுவோ கால்கர முதிர்
மாம்வமோ மற்றவ யவமோ
என்ன நன் நாகச் சிந்தை செய் வாயேல்
யானெனைப் படுவதொன் றில்லாத்
தண்மையு முனர்வாய் வெறுமையாய் முடியுந்
காற்றவே றான்றிலாத் தகைமை

நீர்த்திரையால் இழப்புண்ட
குச்சியொன்று கணமும்
நில்லாது மேவெழந்தும்
கீழ்விழந்தும் அவைந்து
சீரக்கரையில் ஏற்றுண்டு
கிடந்தசையல் நோக்கிச்
“சிந்திக்கின் மானிடற்கும்
வாழ்க்கையிது” வென்றேன்

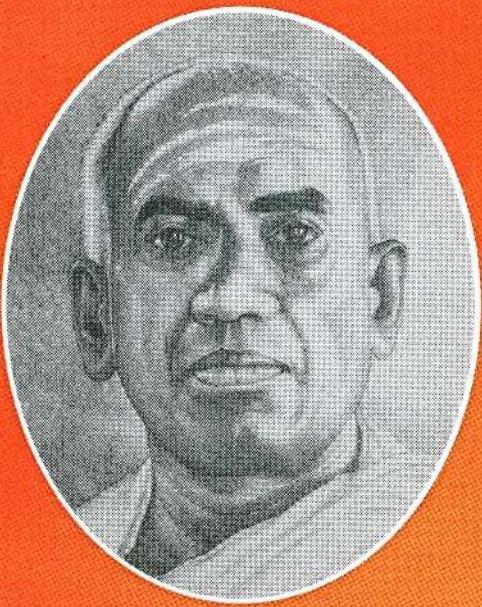

இங்கனுவை கணத்தினையு மாடரங்க
மெனலாகு மவனி வாழும்
மங்கையறை யாடவரை நடம்புரிய
மக்களென மதித்தல் வேண்டும்
இங்கிவர்தாம் பல கோல மெய்திநின்ற
நாடகத்தினியல்பு கூறிற்
பொங்குமங்க மேழாகிப் போக்கு வர
விருக்கையோடு பொருந்து மன்றே.

“வருந்தித்தான் கற்றகல்வி
மாய்ந்து மறைந்திடுமோ
மறுமையிலும் உதவுமோ வான்மதியே
என்றென் திருந்து கல்வி எழுமையுமே
மாற்படுத்தென் றுறைத்த
செம்மொழியைத் தேர்த்தியென
வெண்மதியம் விடுக்க”

இந்துசமய அனுவர்தன் நினைக்களும்

கந்தசாமிப் பெயரோன் வேட்களத்திலென்னொக்
 கண்ட நாளன்பெறும் கயிறு கொண்டு பிணித்தான்
 அந்த நாள், முதலாக நட்புறிமை பூண்டோம்.
 அண்மையில் யான் வடநாடு நண்ணியதை அறிந்தே
 நம்மடிக ஞறைகின்ற தவப்பள்ளி யாது
 நற்றவத்தோர் முகவரியா தெனவினவித் தெரிந்து
 செம்மையறுஞ் செய்திபொதி யோலையொன்று விழுக்கச்
 சிந்தவைத்தா எனவெனக்கோ ரன்பனரி வித்தான்.
 ஓரிஞநாள் கழியு முன்னர் மார்படைப்பு நோயால்
 ஊனுடலம் பாரில்விழ வானுலகு புதுந்தான்
 ஒருயிர்நேர் நண்பனை மவலவுரை செவியில்
 அனற் பிழம்பாய்ப் புகந்துளத்தை யுருக்கியதுப் பொழுதில்

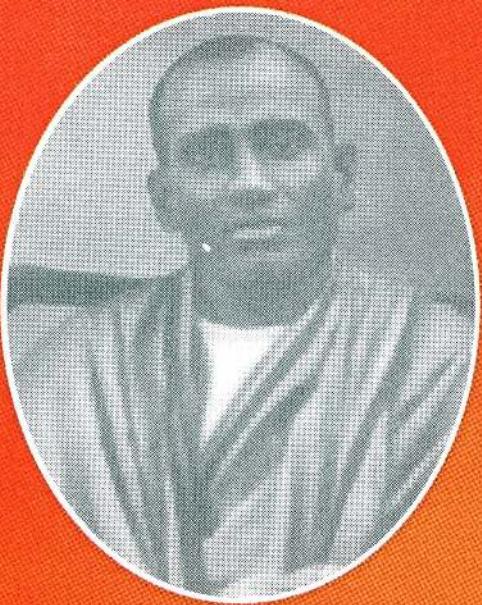
தலையணை யுறைக்கொப் பாகச்
சாற்றலா மனிதன் றன்னை
நிலவிய கருமை செம்மை
நிறத்தின வெளினு முன்னே
இலகுபஞ் சென்றே அன்பன்
எழிலிலா னழகன் நூற்தான்
உலகினிற் பலரென் றாவு
முள்ளுரைத் தெய்வம் ஒன்றே

நீல நிற விசும்பளவு நெடுங்குருமி
மனவத்தொடர்கள்
மேல் விழுந்து விளம்மழயால்
வெள்ளியனத் திகழ்வனவாம்
காலையினு மாலையினுங்
கதிரவனார் வேதிக்க
மாலவனா ராடையென
வயங்குவபொன் னிறம் படர்ந்தே.

“சீரார் குணத்திசையைச் சேர்ந்து
வளர்புகளும் ஏராவி ரியன்றுசெந்நெல்
ஞன் சுவைத்தீஸ் கன்னலோடு
மட்டக் களப்பென்னும் மாநாடந் நாட்டினிடைப்
பட்டினப் பாங்கர்ப் பறந்ததோ னாழுகமாய்
ஐங்கரன் கோயி வமிர்த கழிக்கணித்தாய்ப்
பொங்கு கடலுட் புகும்நீர் நிலையொன்று
நீர் நிலையி னுள்ளே நிகழ்ந்த வதிசயத்தைப்
பாற்றியக் கூறும் பனுவ விதுவாகும்”

அன்பு வியற் செந்த மிழு மாஸ்கிலமும்
எனக்குணர்த்தி அறிவு தீட்டி
வய்பு செறி வெண்கலச வல்லியருள்
கூட்டி வைத்த வள்ளல் குஞ்சித்
தம்பி யெழும் பெயருடையோன் தண்டமிழின்
கரைகண்ட துகைமை யோன்றன்
செம்பதும மவர்ப்பதத்தைச் சிறத்திருத்தி
எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே.

காலைப் பிரார்த்தனை

நீபணித்த செய்கையினைச் செய்வேன் - நானும்

நின்னுறையே என்னுறையாய் உய்வேன்

நீநடத்தும் பாதையிலே நடப்பேன் - என்றும்

நின்னாருளால் எத்துயரும் கடப்பேன்

நானென ஒன்றில்லையெனக் கொண்டேன் - எங்கும்

நானலநீ நானலநீ கண்டேன்

ஆன இன்பமாக் கடவை தாயே - ஞான

இன்புருவை என்முன் வருவாயே

